

forbud og moratorium. Det, det drejer sig om, er altså at forhindre, at de bruges mod ikkemilitære mål, mod civile.

Og det er heller ikke rigtigt, som hr. Laustsen sagde på baggrund af noget, han havde misforstået omme bagved i salen, at vi så ikke kan deltage i internationale operationer. Det har jeg ikke sagt. Jeg har sagt, at det må undersøges, om vi så kan deltage i internationale operationer, hvis nogle af dem, vi deltager sammen med, bruger klyngevåben. Det er derfor, at det er så fornuftigt, at forslaget til vedtagelsen her taler om, at man skal undersøge fordele og ulemper.

En af de ting, der skal undersøges, er jo: Hvordan stiller det sig så? Vi deltager jo mere og mere i internationale operationer. Hvordan stiller den danske enhed sig, hvis den er sammen med en større enhed, hvor der er nogen, der bruger dem? Skal danskerne så trækkes hjem eller hvad? Derfor skal det internationale aspekt altså ind, og det er der faktisk ikke rigtig nogen af de lande, der har sagt forbud og moratorium, der har fundet ud af hvordan de forholder sig til. Det er også værd at undersøge.

Derimod synes jeg, at det da er meget, meget rigtigt, at vi, som er så glade for et aktivt engagement ude i verden, også får undersøgt: Jamen hvad betyder det her for vores aktive engagement ude i verden, hvis vi går ind i et moratorium?

Det er blevet sagt her, at Folkekirkens Nød-hjælp og Dansk Røde Kors har talt om det – og det var hr. Holger K. Nielsen, der jo igen orienterede Folketinget forkert. Der vil jeg gerne understrege, at de ikke taler om et totalforbud mod klyngevåben, men de taler om et forbud mod de typer, som notorisk har vist sig som upræcise og upålidelige og dermed i særlig grad skadelige for den civile befolkning. Det vil sige, at det er det samme som den danske regerings politik, nemlig ikke et totalforbud, for det kommer vi ingen vegne med, men et forbud mod de typer som er upræcise og upålidelige. Og upræcise og upålidelige vil sige, at der inden for den våbentype må være en meget, meget lille fejlmargen.

Og der vil jeg godt naturligvis medgive hr. Holger K. Nielsen, at der er for stor en fejlmargen. Og er der en stor fejlmargen, er det også indbefattet i vores politik, at så skal de ikke accepteres, så skal de forbydes. For en fejlmargen betyder jo så altså, at det alligevel rammer civile.

Så vil jeg, hvad angår hr. Rune Lunds evige leg med, hvor mange der må dø og procenter osv., sige: Altså, det ordvalg er et internationalt

ordvalg, og det er fra Oslokonferencen om cluster munitions den 22. og 23. februar – denne Oslokonference, som Dansk Røde Kors er så glad for. Der skriver de, at man skal:

»... conclude by 2008 a legally binding international instrument that will prohibit the use, production, transfer and stockpiling of cluster munitions that cause unacceptable harm to civilians.«

Det er altså et internationalt udtryk, vi har anvendt, og som det internationale samfund er enig i. Og dette med »unacceptable harm to civilians« er altså, at man bruger våben, som er upålidelige, som ikke selvdestruerer sig, og som aldrig har været ment skulle kunne komme i nærheden af eller ramme civile.

Og så vil jeg godt om begrebet så vidt muligt i forbindelse med forslaget til vedtagelse oplyse hr. Morten Helveg Petersen om, hvad vi mener med så vidt muligt. Vi tager det alvorligt, når der i forslaget til vedtagelsen sættes en tidsfrist, det hedder: så vidt muligt inden udgangen af 2007. Vi vil derfor gøre alt for at sikre, at analysen foreligger på det angivne tidspunkt. Så vidt muligt skal derfor ikke læses som et forsøg på på forhånd at forhale processen, men det er alene et udtryk for, at der ikke er tale om en lille, simpel opgave.

Der er for det første mange forhold, som skal afklares, som jeg har nævnt; det skal f.eks. afklares, om et eventuelt dansk moratorium vil føre til, at forsvaret skal anskaffe andre våben- eller ammunitionstyper. Det er jo forsvarsforligskredsen, som Socialdemokratiet har meldt sig ud af i dag, der skal se på det. Der vil være afledte konsekvenser af svaret på dette spørgsmål, herunder om omkostninger og finansiering.

For det andet er det nødvendigt at undersøge konsekvenserne af et moratorium i forhold til vores NATO-partnere – et samarbejde, som Socialdemokratiet måske også melder sig ud af – og hvad det vil betyde for vores deltagelse i internationale operationer. Så der skal vi jo have at vide, hvad vi gør i Folketinget i forhold til vores internationale partnere og internationale operationer, hvis vi vedtager et moratorium, som kan ende med at blive temmelig langvarigt og ende i et forbud.

Kl. 20.20

Endelig skal der også tages stilling til, hvordan man skiller sig af med klyngeammunitionen på en forsvarlig måde. Regeringen ønsker som nævnt på ingen måde at forhale processen, men det er vigtigt, at analysen får en sådan karakter,